

Asker Teyzemiz Hayatını Kaybetmedi! Kazandı İnşallah!

Vefat etti yerine, hayatını kaybetti denilen ölüm haberlerini daima garipsiyorum. Ölüm gerçeğini yumuşatmaya, dehşetini azaltmaya niyetli de olsa, bana yanlış geliyor. Kaybedilen şeylerin tekrar bulunma ihtimali vardır. Anlık gidiş gelişlerden başka, hayatını kaybedip sonra tekrar bulabilen var mı? Olsa olsa dünya imtihanını kaybetti veya kazandı diyebilirdik. Ama o da Allah’a malum, bizlere de mahşer gününe dek sır kalacak bir mevzudur.

Bu sabah küçük oğlu Seyfettin abinin paylaşımıyla öğrendim, sevgili Asker Teyzemizin can emanetini teslim ettiğini, ahiret yolculuğunun bir sonraki aşamasına geçtiğini. İçimde bir hüznün, sevgi, merhamet ve minnet fırtınası döndü. Çok yaşlı ve artık hareket edemez hale gelmiş olsa da ölüm haberi derin bir hüznle çöktü kalbime. Son yıllarını sağlık sorunları nedeniyle sıkıntılı yaşayan teyzemize, ölümün bir merhametle geldiğini, Rabbimizin *“bu kadar dünya imtihanın yeter”* demiş olduğunu hissettim. Asker Teyzemizi her görüşümde veya aklıma geldiğinde tazelenen safiyane sevgimi hatırladım. Çocukluğumun kadın kahramanlarından birisi olduğunu, sebep oldukları ve yaptıkları için ne kadar minnettar bulunduğumu düşündüm.

Bazıları ölünce, gerçekten hayatını kaybetmiş sayılsa da Asker Teyzemizin inşAllah kazananlardan olduğuna inanıyor ve şahitlik ediyorum. Neden böyle inandığımı izah edeyim:

Asker Teyze diye bildiğimiz merhumenin adı Nazife idi aslında. Ama Nazife Teyze diye çağrıldığını hiç duymadık. İşin doğrusu merhum olan kocasının adı Asker’di. Asker Amcanın mahallemizde işlettiği bir bakkal dükkanı vardı. Asker Bakkal diye tanıyıp bilirdik. Büyük marketlerin mahalle aralarında olmadığı o yıllarda, günlük temel gıda ve temizlik ihtiyaçlarımızı bakkallardan alırdık.

Kirvelik, sünnet olan çocuğun bir büyük akraba veya komşu tarafından teskin edilmesi, hediye­lerle gönlünün alınması ve daha sonra hayat boyu destek verilmesi anlamına gelen güzel bir geleneğimizdir. Kirve olan aileler arasında kan bağı olmasa da akraba gibi kabul edilir. Hatta bazı yerlerde kirve kızıyla evlenmek ayıp ve uygunsuz görülür. Çocuklar kirvelerine derin bir sevgi ve saygı beslerler.

Asker amcamız, benimle birlikte abimin ve bir küçük kardeşimin kirvesi olmuştu. Zaten sevip saydığımız tatlı bir amca iken, şimdi kirvelik bağı ile daha da güçlü yakınlaşmıştık. Dkkanından günlük alışveriş yaparken dahi kirveliliğin farkını gösterir, küçük hediyelerle ocuk kalbimizi mutlu etmeyi bilirdi.

Ne are ki, Asker Amcamız 1982 yılında vefat edince Bakkal Dükkanı da yetim kaldı. Asker amcanın da ailesi ve çocukları olduğu için, hayatın devam etmesi, geçimin sağlanması, Bakkalın da çalışması gerekiyordu. Çocukların iř ve okulları yüzünden Bakkalı sürekli çalıştırmaları mümkün olmayınca, tezgahın başına Nazife Teyzemiz geçti. Daha sonra Asker Bakkal’dan mütevellit Asker Teyzemiz oldu.

Asker Teyzenin aklımda kalan en güçlü görüntüsü; üzerinde bisküvi, çiklet ve çikolata kutularının, pompalı ölçekli camdan kolonya dolum şişelerinin yer aldığı, uzun bir bakkal tezgahının arka tarafında, tahta sedir üzerine konulmuş şişkin ve kadife kılıflı minderler üzerinde oturmuş, giydiği geniş bir entari ve kolsuz cepkenli örme yelek üzerinden başını omuzlarıyla birlikte örten beyaz tlbent içinde, elinde tuttuğu büyük bir Kur’anı Kerim’i, burnunun ortasına indirdiği yakın okuma gözlüklerinin yardımıyla alçak bir sesle okuması veya yine aynı durumda iken etrafında bulunan torun veya akrabadan küçük kızlara Kur’anı Kerim’i okutarak öğretmeye çalışmasıdır. şayet dükkanda ilgilendiği bir müşterisi yoksa, genelde hep bu şekilde gördüğümü hatırlarım.

Asker Teyze, basit bir alışveriş içinde bile İslam esaslarını anlatan, hayırla nasihat veren, her ürünü açıktan besmele ile aan, bir şeyi tartarken hak geçme korkusuyla pr dikkat kesilen, sürekli dua ile konuşan, dedikodu nedir bilmeyen canlı bir tebliğci, İslam’ı yaşayarak gösteren bir şefkat kahramanıydı.

Bütün güzel vasıflarının yanı sıra, rahmetli kocasının kirvelik emaneti olarak gördüğü bizlere de ayrıca ihtimam eder, daima sevgisiyle, şefkatli dokunuşlarıyla ve minik hediyeleriyle muhabbetini sağlam tutardı. Zaten diğer iki kardeşimin kirvesi de Asker Teyzemizin büyük oğlu Yusuf Abi olmuştu.

Asker Teyzemizi kendi aile büyüklerimizden farksız görür, önemli konularda danışır, fikir ve duasını alırdık. Yatılı okulu kazanarak gitmeden önce ve sonra her izne geldiğimde, mutlaka uğrayıp elini öpmek ister, çoğu kere abdestli olduğu için muvaffak olamazdım. şafii mezhebinde namahrem karşı cinslerin ten teması namaz abdestini bozduğu için buna dikkat ederdi.

Sağlık Meslek Lisesinin son yılında nişanlandığım hayat arkadaşımı, ilk tanıştırdığım akraba ve aile byklerimin arasında Asker Teyzemiz de vardı. Onun hayır duasını ve onayını almak benim için çok kıymetliydi. İstanbul’da olduğumuz her bayramda giderek ziyaret ettiğimiz değişmez sıla-i rahim duraklarımızdan birisi de Asker Teyzemizdi.

Asker Teyze, çocukluğumuzdan bugüne uzanan tarihin canlı bir sayfası, güçlü bir İslam kadınının nasıl olması gerektiğinin yaşayan bir rneği, Kur’anı Kerim ile hemhal olmanın ve konuşunca iyiliği ve güzelliği tebliğ etmenin tatlı bir temsilcisiydi. şimdi dünya defterini kapatarak, Rabbinin huzuruna çıkmak üzere kabirde bekleyenler arasına katıldı. Yaşadığım hiç bir dönemde onun hakkında aile veya komşularından bir şikayet duymadım ve görmedim. Hayırlı amelleri, helalinden ticaretini yaparak büyüttüğü evlatları ve gönlünü kazandığı insanların hsn şahadetiyle, kulluk imtihanını Allah’ın izni ve ltfu ile kazanan bahtiyar kullar arasında olduğuna inanıyor ve mekanının Cennet olmasını, 39 yıldır ayrı kaldığı Asker Amcamız ile Cennette buluşmasını Yüce Rabbimizden niyaz ediyorum.

Yüce Allah, Asker Teyze gibi kahraman kadınlarımızı yanı başımızdan eksik eylemesin, sayılarını

çoğaltsın. Asker Teyzemiz ve onun gibi yaşayarak can emanetini güzellekle teslim eden, kadın-erkek bütün geçmişlerimizin ruhuna El-Fatiha...